

er paa private Hænder, naar Produktionen sker alene af Profithensyn og ikke af Hensyn til Behovet, ikke af Hensyn til Samfundets Bestaaen. Derfor ønsker jeg, at Samfundet og ikke de private Aktionærer bliver Ejere af Koncentrationerne under den almindelige Valgrets Kontrol. Det forekommer mig, at naar vi som Demokrater hævder den almindelige Valgret og stoler paa den almindelige Valgrets Kontrol, kan vi ikke ønske os noget bedre end denne Kontrol overfor saadanne Koncentrationer, som altsaa vil være Samfundets Eje.

Nu ved jeg godt, at adskillige Medborgere, vel sagtens ogsaa adskillige Medlemmer her, ser med et Smil, ja, maaske med et overlegent Skuldertræk paa vore Ideer. Ja, man har endog hørt adskillige, som har manet Socialistforskrækkelsen frem ved forskellige Lejligheder. Der er ogsaa forskellige Udgifter. Jeg husker, at det langt tilbage var galt med Socialisterne, der vilde ophæve Ægteskabet, vilde Kirken til Livs, ja, vel endogsaa havde Lyst til at ophæve selve Vorherre, om de kunde komme af Sted med det. Senere forlod man dette, da det blev for gammelt og slidt, og saa blev det galt med den stakkels Husmands Høne og hans Ko. Det dur nu heller ikke mere, og i Dag har jeg hørt Tålen om Ordre til Landbruget fra den røde Bygning. Det var det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), der var inde herpaa, og det skal vel sagtens være Slagordet under den kommende Valgkampagne. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Træk dog endelig det gamle Dyr ind igen, denne Traver er for gammel og stivbenet. Jeg kan huske som ganske ungt Menneske, at da travede vore Modstandere, Højre, lysteligt dette Dyr. Venstre var den Gang ikke bange for os; det var den Gang i 80'erne vore gode Venner. Den Gang var det Højre, der sagde, at naar Socialisterne fik Magten, vilde Ordren udgaa fra Rømersgade om, hvornaar man skulde begynde at pløje og harve, saa og høste. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Træk dog endelig den gamle Traver ind. (*Hegelund-Lange*: Det var et Citat fra en af deres Partifæller.) Ja, jeg ved godt, at det ærede Medlem har en Udtalelse at støtte sig til. Men naar der var en Smule god Villie, og det er der vel sagtens nok, maatte det ærede Medlem kunne forstaa, at deri ligger kun det selvfølgelig, at der i Landbruget som i hele Produktionen skal være System, Orden, noget som Landbruget for øvrigt gennem mange Aar selv har udvik-

let, uden at nogen udenforstaaende har givet Ordre i saa Henseende. De har selv givet deres Ordre. Man skulde for en 30—35—40 Aar siden have sagt til Landbrugerne, hvad enten de nu var Gaardmænd eller Husmænd, at den Dag vilde komme, da man paa visse Steder vilde give Ordre om, hvorledes de skulde fodre deres Kreaturer, hvilke Kræfter der skulde anvendes, hvorledes man skulde malke, og hvorledes man skulde renholde Staldene. Man vilde ganske sikkert paa det Tidspunkt have sagt, at et saadant utaaeligt Tryk, et saadant utaaeligt Aag vilde man ikke finde sig i; men det gør man jo dog nu. Naar Mejerierne fik for tynd Mælk, henvendte de sig til de paagældende og sagde: I maa gøre noget for, at jeres Dyr kan yde en federe Mælk, end Tilfældet er; Mejerierne kan ikke være tjent med det, der leveres. Og saaledes har man paa saa mange Omraader for Landbrugets Vedkommende maattet give sig et vist System i Vold, søge at faa System ind i Produktionen og indordne sig under den Ordning og den Orden, der derved skabes.

Jeg tror, man helst skulde lade være med at tale om alle disse Socialismens skrækelige Følger, thi det hele er kun Døgnfluer. Ærede Medlemmer, der bruger disse Socialistforskrækkelsesbilleder ude omkring, vil hurtigt erkende, naar de har brugt dem en stakket Tid, at Forgyldningen er gaaet af St. Gertrud, saa dur de ikke mere, saa maa man søge noget nyt, og det bliver bestandig noget ringere, man finder paa. Man skal vare sig for at se saaledes paa de nye Tanker, der kommer frem, thi man aner i Virkeligheden ikke, hvor Udviklingen fører hen; Udviklingen kan undertiden foregaa i lunefulde Spring. For en 7—8 Aar siden var der stor Debat om vor Forsvarsordning, særlig om Socialdemokratiets Afrustningsforslag; det blev den Gang modtaget med et Smil og et Skuldertræk. Men i Øjeblikket kæmper man, efter Udtalelser af de krigsførende Magter, paa alle Fronter for at opnaa en varig Fred. Alle er enige om at ville hindre Gentagelse af det frygtelige Myrderi, der for Tiden finder Sted. Og for at opnaa dette, nævnes paa de Steder, hvor man har rejst Spørgsmaalet om Fred, navnlig Tanken om Afrustning, Nationernes Forbund og Etablering af en international Voldgiftsret. Men det var jo netop det, vort Forslag hvilede paa. I den korte Tid siden da er dette Spørgsmaal nu sat under Debat mellem Europas Stater. Deraf kan man se, hvor hurtigt Udviklingen